

**การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชน
ในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอบึงบุรี จังหวัดปทุมธานี***
**Political Communication of Local Politicians and People
in Bueng Yitho Municipality, Thanyaburi District,
Pathum Thani Province**

พระมหาศิวพล พลเมธี

Phramaha Siwaphon Balamedhi

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

E-mail: poonvisetsri@gmail.com

๙-----๖

บทคัดย่อ

บทความนี้เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็น เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน ศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะที่มีต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอบึงบุรี จังหวัดปทุมธานี เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก ปัจจัยส่วนบุคคลต่างก็มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ปัญหาและอุปสรรค คือ ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่มีความเข้าใจในเรื่องของการมีส่วนร่วมทางการเมือง และมีความเห็นว่าข่าวสารทางการเมืองท้องถิ่นยังคงมีปัญหาในการแบ่งพรรคแบ่งพวก การขาดจริยธรรมของนักการเมือง ส่วนหนึ่งมีความรู้สึกเบื่อหน่ายการเมือง ควรมีการรณรงค์ให้มีการติดตามข่าวสารผ่านสื่อและศึกษาภูมิหลังของนักการเมืองท้องถิ่นก่อนการเลือกตั้ง

คำสำคัญ: การสื่อสารทางการเมือง; นักการเมืองท้องถิ่น

* Received January 10, 2022; Revised March 25, 2022; Accepted March 25, 2022

Abstract

This article was to study the level of people's opinions, to compare the people's opinion and the problems, obstacles and recommendations for Political Communication of Local Politicians and People in Bueng Yeetho Municipality, Thanyaburi District, Pathum Thani Province, using Mixed Methods. Findings were the level of people's opinion on the People's opinions on Political Communication of Local Politicians and People, were at high level. Based on different is not found to be different rejecting the research hypothesis. Problems and obstacles were that the Political Communication of Local Politicians, they voted just for the sake of voting. There were guidelines to solve these problems. The local administrative organization should campaign with public relations for people to see the importance of the general election by looking at the politicians' background.

Keywords: Political Communication; Local Politicians

บทนำ

การสื่อสารเปรียบเสมือนเส้นใยประสาทของมนุษย์และการสื่อสารทางการเมืองก็เป็นดังเส้นใยสมองของรัฐบาลหากปราศจากซึ่งการสื่อสารรัฐบาลก็ไม่สามารถดำรงอยู่ได้การเมืองจึงเป็นเรื่องที่ไม่อาจแยกออกจากการสื่อสารได้เลย (วรัญญา ประเสริฐ, 2559) การสื่อสารกับการเมืองมีความเกี่ยวพันกันอย่างใกล้ชิด การสื่อสารเป็นพื้นฐานของศาสตร์สาขาต่าง ๆ ส่วนการเมืองเป็นเรื่องของการใช้และการควบคุมอำนาจแนวคิดทางการเมืองผูกพันอยู่กับการสื่อสารจนแยกกันไม่ออก บุคคล สถาบัน หรือประเทศหนึ่งไม่สามารถมีอำนาจหรืออิทธิพลเหนือบุคคล สถาบัน หรือประเทศอื่นได้ถ้าไม่ใช้การสื่อสาร การสื่อสารเป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่การกระทำทางการเมือง กล่าวคือ ชีวิตและสังคมจะเป็นไปอย่างไรขึ้นอยู่กับความสามารถของประชาชนในการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างกันหรืออีกนัยหนึ่งก็คือ การสื่อสารเป็นเครื่องมือสนับสนุนหรือเรียกร้องทางการเมืองนั่นเอง (วัฒนา นนทจิต, 2558) ปัญหาการสื่อสารถือว่าเป็นศาสตร์ต่างๆ โดยเฉพาะทางการเมืองที่จำเป็นต้องใช้การสื่อสารเป็นสื่อในการถ่ายทอดนโยบายจากรัฐไปสู่ประชาชน และผู้นำพรรคการเมือง

ทำหน้าที่แสดงผลประโยชน์และรวมผลประโยชน์ของตนโดยการสื่อสารความต้องการ และข้อเสนอแนะด้านนโยบาย นักการเมืองท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการพัฒนาชุมชนไม่ว่าจะเป็นทางด้านสังคมเศรษฐกิจ อาชีพ สาธารณสุข และการเมือง ให้กับประชาชนได้รับทราบ (ชูศักดิ์ ชูช่วย, 2553)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้เขียนวิจัยเห็นว่า การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โก อำเภोधัญบุรี จังหวัดปทุมธานี” ต้องการทราบว่า การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชน จากกรณีศึกษาดังกล่าวมีการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลเมืองบึงยี่โก อำเภोधัญบุรี จังหวัดปทุมธานี กับลูกบ้านเนื่องจากนักการเมืองท้องถิ่นมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระสงฆ์ค่อนข้างมากกว่าข้าราชการและนิคมพระสงฆ์พุทธ่งใช้สำนวนโวหารได้ดีและคิดว่าคนที่พูดได้ดีย่อมเป็นคนเก่งมีความรู้และความคิดเป็นระบบโดยมองว่าคนที่กล้าพูดในที่สาธารณะสอนประชาชนได้นั้นเป็นคนกล้าหาญคนในเทศบาลจึงนิยมคนกล้าหาญมาก

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โก อำเภोधัญบุรี จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โก อำเภोधัญบุรี จังหวัดปทุมธานี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โก อำเภोधัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีแบบผสมวิธี โดยการวิจัยเชิงปริมาณ กำหนดการวิจัยเชิงสำรวจเก็บข้อมูลจากประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โก อำเภोधัญบุรี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 24,221 (เทศบาลเมืองบึงยี่โก, 2562) คำนวณขนาด

ของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (สุจินต์ ธรรมชาติ, 2549) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 394 คน เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 8 คน เลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง และวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โก อำเภออนัญบุรี จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสาร (Message) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.99$) รองลงมาคือ ด้านช่องทางการสื่อสาร ($\bar{X}=3.93$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านผู้ส่งสาร (Sender) ($\bar{X}=3.91$) ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โก อำเภออนัญบุรี จังหวัดปทุมธานี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

3. ปัญหาและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โก อำเภออนัญบุรี จังหวัดปทุมธานี พบว่าประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่มีความเข้าใจในเรื่องของการมีส่วนร่วมทางการเมือง และมีความเห็นว่าข่าวสารที่ได้รับมีทั้งข้อเท็จจริงและข่าวปลอม ข่าวกการเมืองท้องถิ่นยังคงมีปัญหาในการแบ่งพรรคแบ่งพวก การขาดจริยธรรมของนักการเมืองการไม่บางกลุ่มไม่มีเวลาในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เนื่องจากประชาชนประกอบอาชีพที่แตกต่างกันส่วนใหญ่จะมาเลือกตั้งตามวาระและขาดการติดตามผลงานทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่น ส่วนหนึ่งมีความรู้สึกเบื่อหน่ายการเมือง ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น พบว่าประชาชนให้ความเห็นว่าควรมีการรณรงค์ให้มีการติดตามข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ ดังกล่าวให้มากขึ้น โดยเริ่มจากสื่อวิทยุชุมชน ซึ่งอยู่ใกล้กับประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุดและช่วยในการประชาสัมพันธ์ เช่น

แจกใบปลิวและชักชวนญาติพี่น้องและเพื่อนบ้านให้ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ออกกฎหมายสำหรับสื่อที่ให้ข้อมูลเท็จกับประชาชน มิฉะนั้นข่าวที่สื่อเสนอมาหาข้อเท็จจริงไม่ได้เลย

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ จะกล่าวถึงการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี โดยผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญและน่าสนใจและนำมาอภิปรายดังนี้

1. ระดับผลการวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น

ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี อภิปรายได้ว่า เทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี มีความรู้และเข้าใจในหลักการที่สำคัญต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นคือ ประชาชนติดตามข้อมูลข่าวสารการเมืองที่ผ่านมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขุม เกสรสิทธิ์ (2552) ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของพนักงานภาคเอกชน : ศึกษากรณีเฉพาะพนักงาน บริษัท เนชั่นพับลิชชิง กรุ๊ป จำกัด” พบว่า พนักงานส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์เป็นประจำโดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น

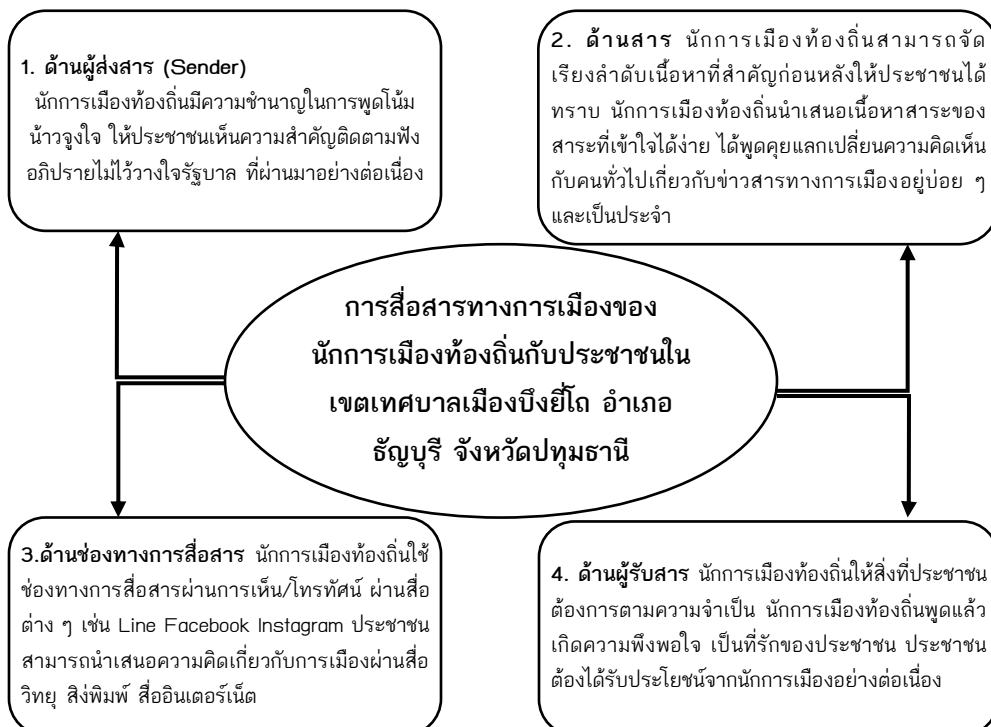
ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ประชาชนที่มี อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี แตกต่างกัน ดังนั้นปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมหมาย บัวจันทร์, พันตรี (2551) ได้วิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์และยกระดับความพึงพอใจใน การให้บริการประชาชนตามหลักสัจจกต 4 ของสำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการ ตามหลักสัจจกต

4 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อ การให้บริการ มากทุกด้าน ได้แก่ ด้านสมานัตตา ด้านทาน ด้านอรรถจริยา และ ด้านปิยวาจา เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล แล้วพบว่าบุคคลที่มีระดับการศึกษาและรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความพึงพอใจต่างกัน

องค์ความรู้จากการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โก อำเภอรัญบุรี จังหวัดปทุมธานี” สามารถนำมาสรุปเพื่อไปใช้ประโยชน์จริง

ภาพที่ 1 การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชน

องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากงานวิจัย คือ สื่อสารมวลชนเป็นเครื่องมือ และช่องทางที่สำคัญในการสร้างความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมทางด้านการเมือง จะเห็นได้ว่าการสื่อสารทางการเมืองถือว่าเป็นพลังหลักในการพัฒนาการเมือง และจะนำไปสู่การพัฒนากระบวนการเมืองในภาพรวมต่อไป ดังนั้นการสื่อสารทางการเมือง จึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ประชาชนได้รับรู้และเรียนรู้ประสบการณ์ทางการเมือง อุดมการณ์ทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ นับได้ว่าการสื่อสารทางการเมืองเป็นปัจจัยที่สำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผู้นำควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข่าวสารการเลือกตั้ง เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งเพิ่มมากขึ้น โดยหาวิธีการประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับพื้นที่และประชากรในเขตพื้นที่
2. ควรมีการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์สื่อสารให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมมิ่งควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในด้านนี้
3. ควรมีแนวทางการส่งเสริมให้ประชาชนเข้าร่วมรณรงค์การเลือกตั้งให้มากขึ้น โดยการจัดกิจกรรมภายในท้องถิ่นสื่อสารให้ประชาชนออกไปรณรงค์ในเรื่องการเลือกตั้งท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีการตื่นตัวในเรื่องการเลือกตั้ง

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ควรจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและบทบาทหน้าที่ของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่นตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ
2. ควรมีการรณรงค์ให้มีการติดตามข่าวสารผ่านสื่อดังกล่าวให้มากขึ้น โดยเริ่มจากสื่อวิทยุชุมชน ซึ่งอยู่ใกล้กับประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุดและช่วยในการประชาสัมพันธ์ เช่น แจกใบปลิวและชักชวนญาติพี่น้องและเพื่อนบ้านให้ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง
3. ควรมีแนวเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยเกี่ยวกับ “ปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอรัญบุรี จังหวัดปทุมธานี”
2. ควรวิจัยเกี่ยวกับ “แรงจูงใจในการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอรัญบุรี จังหวัดปทุมธานี”

เอกสารอ้างอิง

- ชูศักดิ์ ชูช่วย (2553). บทบาทของผู้นำท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชน ตามการรับรู้ของผู้นำท้องถิ่นและประชาชนในหมู่บ้านพัฒนาดีเด่นและหมู่บ้านทั่วไปภาคใต้ (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษานอกระบบโรงเรียน). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรัญญา ประเสริฐ (2559). การสื่อสารทางการเมืองในรายการคืนความสุขให้คนในชาติ (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครอง). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วัฒนา นนทิต. (2558). การสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น. วารสารนวัตกรรมการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, 3(1), 34-49.
- สุชุม เกษรสิทธิ์. (2552). พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของพนักงานภาคเอกชน: ศึกษากรณีเฉพาะพนักงานบริษัท เนชั่นพัลลิกซ์ซิงกรุ๊ป จำกัด (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมหมาย บัวจันทร์. (2551). การวิเคราะห์และยกระดับความพึงพอใจในการให้บริการประชาชนตามหลักสังกัดวัดดู 4 ของสำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุจินต์ ธรรมชาติ. (2549). การวิจัยภาคปฏิบัติวิธีสังเกต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.